

Rendhagyó karácsony

A téren még soha nem lézengett ilyen kevés ember. A város utcái kihaltak, a fagy beékelődött a macskakövek közé, idén a hűvös szél sem hozta magával a forraltbort és a meleg kürtőskalács illatát. Az izgatott kacagás elhalt, a jól ismert karácsonyi dalokat nem játszották, egyedül a szél süvítését lehetett hallani. Az egyetlen karácsonyra utaló holmi a főtér közepére rögzített fenyőfa volt, azonban ebben az évben a karácsonyfaágók sem ragyogtak olyan fényesen, mint tavaly. Mintha minden egy árnyalattal sötétebb lett volna a megszokottnál. Maszkot viselő, arc nélküli emberek lepték el a bevásárlóközpontokat, hogy megejtsék az utolsó, karácsony előtti vásárlást.

Rendhagyó karácsonynak néztek elébe. A vírus miatti korlátozások eredményeképp a boltokban időkorlátot rendeltek el, kijárási tilalom lépett érvénybe, a határokat lezárták. Jópáran nem hagyhatták el az otthonukat, nem látogathatták meg szeretteiket. Hasonlóan volt ezzel Szekeres Orsi, akinek az egész családja és összes barátja külföldön élt, így nem tölthették együtt az ünnepeket. Bár Orsi négy éve költözött az országba és egyedül lakott, még soha nem kellett magányosan ünnepelnie a karácsonyt. Rengeteget gondolkodott azon, hogy áthívja magához pár munkatársát, de elvetette az ötletet, hiszen nem akarta, hogy egy kollégája csak miatta távol töltsen az ünnepeket a családjától, azt meg főleg nem, hogy valaki sajnálatból legyen vele. Megnyugtatta szüleit, és meggyőzte magát is, hogy boldogulni fog egyedül, postán elküldi az ajándékokat, és minden nap felhívja a családját. Minden energiáját arra fordította, hogy pozitívan fogja fel a helyzetet, azonban ahogy közeledett a szenteste, egyre inkább alábbhagyott a lelkesedése. Magányosnak érezte magát, hiába látta a barátait képernyőn keresztül, nem lett jobb kedve. Szenteste délutánján végül rávette magát, felállt a kanapéról, lerakta a telefonját, és nekilátott feldíszíteni a karácsonyfát. Mire végzett, már teljesen besötétedett. Az ablakokhoz lépett, bekapcsolta a fényeket, ám a kinti látvány elszorította a szívét. A ház előtti úton sűrűn szoktak parkolni az autók, most azonban egy járművet sem látott. Még az elviselhetetlen szomszédjának, Ágostonnak a felhajtóján sem állt senki. Orsi azokra a pillanatokra gondolt, amikor Ágostonnal fejvesztve veszekedtek a parkolóhelyek miatt, vagy éppen amiatt, hogy mégis miért vasárnap reggel kell vágnia a fűvet, de olyanra is volt példa, hogy az időjárásról vitatkoztak. Egyszer odáig fajult a dolog, hogy Orsi szomszédjának, egy idős hölgynek kellett igazságot tennie köztük, különben sötétedésig civakodtak volna az utca közepén. Orsi csak bámult ki az ablakon, teljesen elmélyült a gondolataiban, míg szomszédja meg nem jelent vele szemben. Épp a sötétítőt húzta be, mintha zavarná az a kis karácsonyi fény, ami beárad az ablakán. Orsi felemelte a kezét, intett, azonban Ágoston mit sem törődve elhúzta a függönyt.

-Modortalan! – fortyogott magában a lány.

Visszament a szobájába, hogy tovább csodálhassa a karácsonyfát, azonban mielőtt leülhetett volna a kanapéra, megcsörrent a telefonja. Azt gondolta, hogy ismét az édesanyja keresi, amikor viszont meglátta a szomszédja nevét a kijelzőn, elámult. Bele sem mert gondolni, milyen ürügyet talált ezennel Ágoston a vitatkozásra. Tétovázva felvette a telefont.

Nem hitte volna, hogy lehet még fokozni a meglepettségét, azonban amikor kellemetlen szomszédja átvitálta magához vacsorázni, nem győzött hűledezni. A meghívást – bár ózdkodva – elfogadta. Orsi még át sem ért az út túloldalára, mikor Ágoston kinyitotta az ajtaját.

Az est hátralevő része meglepően kellemesen telt, és bár nem egyezett meg mindenben a fiatalok véleménye, megdöbbenően jól kijöttek egymással. Megvacsoráztak, beszélgettek, megosztották egymással a jövőbeli terveiket. Orsi elképedve könyvelte el magában, hogy Ágoston mégsem olyan borzalmas szomszéd, mint ahogy azt az évek során gondolta. Vacsora után leültek egymás társaságában a karácsonyfához. Együtt nézték a fa ágait, amelyek most mintha fényesebben ragyogtak volna, mint pár órával ezelőtt.